

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 16.

W NIEDZIELĘ DNIA 25. LUTEGO 1798.

Z Krakowa d. 24. Lutego.

Przebiegający tedy dnia dzisiejszego z Petersburga do Wiednia kuryer, doniósł nam o zasławie śmierci na początku tego miesiąca króla Stanisława Augusta w Petersburgu.

Z Neuwiedzkiej gazety d. 30. Stycznia.

Nic nowego nie dzieje się pod Słońcem.

Wyznać, co do każdego gazeciarza należy, że ludzie od początku świata jednakimi namiętnościami powodowani, jednakie sprawowali skutki, a zatem ludzie, zawsze ludźmi będą, i? nic nowego nie dzieje się pod słońcem. Tam obchodzą się trochę ostrzej; tam jest więcej delikatności; tam się okoliczności cokolwiek odmieniły i inne do nich jak gdzie indziej powody były, ale skutek jest prawie zawsze ten sam, i? nic nowego nie dzieje się pod słońcem.

Od stęściu lat dożyliśmy okropnych zdarzeń. Są one nowe? nie wspominał o nich historia? Ah! ludzie powtarzają się tylko; co się dziś stało, można w starej historii wynaleść; jest to ten sam bieg

rzeczy, tylko z niektórymi odmianami. Opowiem tu niektóre małe zdarzenia, które dowiodą, że nic nowego nie dzieje się pod słońcem.

Był niegdyś król w Rzymie, ten nazywał się Tarkwinem; dobry człowiek, ale syna swego źle edukował. Syn ten pokochał się w jednej kobiecie; ta kobieta nazywała się Lukrecya. Nie potrzebuje tu wymieniać co się między nim i piękną tą kobietą stało. Wiadomo, że czysta Lukrecya życie sobie odebrała; lecz nie z pistoletu, bo na ów czas nie było jeszcze, ani pistoletów, ani prochu, ale puginatem. To sprawiło rewolucyą w Rzymie; Tarkwin musiał emigrować, i więcej na swój tron nie wrócił. Rzymianie zrobili rzeczpospolitą, która cały świat potem podbiła. Oto jest cała historia.

Czegoż się ztąd uczymy? Czysta Lukrecya była w Rzymie przyczyną rewolucyi. Dla czegoż się teraz we Francyi rewolucya zrobiła? bo tam nie było Lukrecyi. Rzeplta Rzymska dopięła swego celu; cały świat podbiła; rzeplta Francuzka też

na tej samej drodze. Nic się więc nowego nie dzieje pod słońcem.

Historia drugiego peryodu rewolucyi. — W Grecyi znajdował się niegdyś waleczny mąż, to jest Filip, król Macedonii; bo w Greckich republikach nie było nowiną znajdować królów; republika, podług słownego tłumaczenia znaczyła publiczną sprawę. — Filip ten był wojownik, i życzył sobie jedną po drugiej republikę Grecką zdobyć. Coż on robi? polityka jest jednak diabelskie dzieło. Rzuca między różne republiki zazdrość, kłótnie i nieprzyjaźń; podbudza jedne przeciw drugim; dopomaga raz tej, drugi raz innej, aż wszystkim dopomógł, i pod siebie podbił. Otoż to był polityk!

Czegoż się ztąd uczy? Trzysta lub więcej monarchów i krajów niepodległych w Niemczech, nie są podobieństwem do republik Greckich? Wszelako znajduje się różnica między starą i nową polityką: w Grecyi znajdował się król, który zazdrość, niezgodę i nieprzyjaźń między republikami rozsiewał, ale u nas republika między królami rozsiewa. Za tym nic się nowego pod słońcem nie dzieje.

Historia trzeciego peryodu. — Gdy Rzymianie cały świat podbili, generałowie ich wsparci na swoich tryumfach, na przychylności żołnierzy stali się pierwszymi panami w republikach. Oktawian, Antoniusz i Lepidus byli owi generałowie szczęśliwi, którzy na trzy części świat podzielili i każdy z nich jedną częścią rządził. To się na ów czas tryumwiratem nazywało; lecz trzej ci panowie, poróżnili się, wydali sobie bitwy, robili przeciw sobie intrygi, aż nakoniec Oktawian

przemógł, i zrobił się panem pod imieniem Cesarza.

Czegoż się ztąd uczy? Ze czasem i na słomie jabłka gnią, i? nic się nowego pod słońcem nie dzieje.

W dodatku, jeszcze jedna historyjka. — Za czasów Rzymian znajdowało się w Afryce nie daleko Tunisi, wielkie miasto, które Kartago nazywano. Handel na wszystkich znanych pod ów czas morzach, był w ręku Kartagińczyków. Rzymianie zasmuszając bogactw, i znaczenia handlowego temu miastu, uczuli do niego polityczny apetyt; ale Kartagińczykowie prowadzili długie i okropne wojny z Rzymianami. Pierwsza wojna 24 lat trwała, druga 17, w której Annibal o włos tylko, że Rzymu nie podbił, trzecia 3 lata, w której Scipio młodszy do Afryki wylądował, Kartago podbił i w pyrynę obrócił. Takim sposobem zaginęło miasto, które Rzymianom nie dopuszczało panowania nad światem!

Czegoż się ztąd uczy? Ze Francuzi do Anglii wylądują. Nic zatem nowego nie dzieje się pod słońcem.

Historyjki te kochani czytelnicy! są przystoynne, krótkie i stosowne do teraźniejszych czasów. Przypomniacie sobie, że wam w roku 1797 przepowiedziałem: iż zupełny pokój dopiero w przyszłym wieku 1800 zrobiony będzie. Jeszcze upiera się Kartago; jeszcze Anglia republikach uleść nie chce; lecz i na lądzie wiele jeszcze rzeczy w różnych Europie częściach... jest do zrobienia i zreparowania.

Z Paryża d. 30. Stycznia

Dnia wczorajszego na publicznej audyencji, prezentował dyrektoryatowi mi-

Minister zagranicznych związków obywateli Serbelloni, Visconti i Rangoni, pełnomocników Rzeczypospolitej Cysalpńskiej, do zawarcia z Rzeczpospolitą Francuską aliansu i traktatu handlowego. Minister zagranicznych związków miał z tej okazji następującą do dyrektoryatu przemowę:

“Obywatele dyrektorowie! Mam honor prezentować wam obywateli Jana Ga-leas Serbelloniego, Franciszka Visconti i Jozefa Rangoni, mających zlecenie od dy-rektoryatu wykonawczego Rzeczypospoli-tej Cysalpńskiej do negocjowania i za-warcia z Rzeczpospolitą Francuską alian-su i traktatu handlowego.

Rzeczypospolite powinny z ochotą za-wierać z sobą przymierze. Jakże to są słodkie związki, gdy ich jedność zasad formuje; gdy iedne czucia ich ożywiają, iedne potrzeby ich łączą, iednym prawie dechem żyją! a co większa, że z istoty rze-czypospolitych wynika, że iednych nie-przyjaciół do walczenia iedne przeciwy do przewyciężenia, iednakich zdrad do oba-wiania się, słowem iedne interesa do bro-nienia mają: ileż tu przyczyn do pragnie-nia połączenia się z sobą! Rzeczpospoli-ta Francuska szanuje wszystkie poczynio-ne związki; ale nadewszystko lubi ić z Rzeczpospolitą Cysalpńską zawierać; gdyż tam są zaręczone uczuciami pełnemi szczeręj wdzięczności, którą się ta młoda Rzeczpospolita względem Francuskiej za-szczyca; wyborem ludzi, których do niej wysyła; i nakoniec ową niechęcią ciętli-wą przeciw rządowi Angielskiemu, będąc gotową do złączenia się z nami dla ostatecz-nia tego nienasyconego nieprzyjaciela Eu-ropejskiego handlu.“

Serbelloni zabrał głos i mówił w tych wy-razach:

“Obywatele Dyrektorowie! Powo-łany do zaszczytu wspólnie z memi szaco-wnemi kolegami, obywatelem Visconti i Rangoni do zawarcia naystalszey i nie-zmiennej iedności między Rzeczpospolitą Francuską, i narodem, który wam winien naywiększe na świecie dobro, wolność i niepodległość swoją, winienem naypier-wey oświadczyć wam uczucie wdzięczno-ści wszystkich obywateli, którzy go skła-dają. Wielkomyślna waleczność armii Francuzkich, odwaga ich nadwszystkie po-chwały i wytrwanie godnieysze ieszcze podziwinięcia, musiały się zakończyć chwa-łą zerwania więzów ludu, zawsze godne-go wolności. Gdy jenerał Rzymiski pogro-miłszy tyranów, którzy uciemiężali Gre-cyą, oznaymił na grach Olimpickich, że Grecy są wolni, zapał z tej nie spodzie-wanej nowiny, tak był żywy i głęboki, że opowiadanie historyi ieszcze nas w ty-le wieków porusza. Wielkiemu przystało narodowi, dać światu drugi przykład re-publikanckiey wspaniałości; czucie po-stępku takowego nigdy w duszach obywa-teli, których ja tłumaczem iestem, nie wy-gasnie. Gdybym tu miał dopełniać owego starego, niewolniczego i kłamliwego urzę-dowania, które od dawnego czasu przy-ozdobione było imieniem dyplomatyki, przeniosłbym był imię prostego obywatela, nad takowe poselstwo; lecz zachodzą-ce związki między dwiema Rzeczpospoli-temi są łatwe, ponieważ są zawsze o-twarte, braterskie i ugruntowane na nie-zmiennych zasadach sprawiedliwości i wspaniałości. Potym mógłżebym zapomi-nieć kiedy o pełnym grzeczności od rządu

Francuzkiego przyięciu mnie w ten czas nawet, kiedy los Rzeczypospolitej Cysalpińskiej mógł się przynajmniej w oczach tych wątpliwym zdawać, którzy niepolegali na obszerności tryumfów niezwyciężonej Włoskiej armii i na roztropności iey cudownego wodza? Dzisiaj kiedy już to wielkie dzieło ukończone, kiedy naród Cysalpiński winien wam postawienie go wrzędzie mocarstw Europy, nie pozostaje mi iak prosić was o te same względy, któremiście mnie w czasie wojny i fakcyi nieprzyjaciół wolności ludów zaszczytili. Cieszę się, iż mogę być świadkiem tego wielkomyślnego uczucia, który wszystkich Francuzów do upokorzenia dumy ostatniego ich nieprzyjaciela łączy, i do przywrócenia morzu spokojności, która już na lądzie panuje. Oby wnet, pod gieniem powszechnego pokoju, celu naszych wspólnych życzeń iak naysprędzej szczęśliwość publiczna wzrosła! Oby handel i kunszt, dzieci wolności kwitły w obydwóch Rzeczypospolitych pod opieką mądrych ustaw! "

Obywatel Serbelloni oddał potem dyrektoryatowi swe listy zaufalne. Prezydent dyrektoryatu odpowiedział mu w tych wyrazach:

" Obywatelu ambasadorze nadzwyczajny Rzeczypospolitej Cysalpińskiej! Do dnia dzisiejszego wszystkie rządy w swoich zdobyczach, nie znaty innego ukontentowania nad powiększenie swego panowania; Rzeczpospolita Francuzka gardzi tą głupią dumą: nie lubi ona przypominać sobie swych tryumfów, tylko widokiem szczęśliwości, która wolność narodom sprawuje; szczęśliwość ta jedyną nagrodą była, której Rzeczpospolita z pomy-

ślności swej broni oczekiwała, i na tym prawdziwą swoją zakłada chwałę, aby uszczęśliwione narody dziękowały iey za odniesione przez nią zwycięstwa. Jeżeli Flaminus zwycięzca Filipa przywrócił wolność Grecyi; jeżeli winni byli ten dar prawodawcom iego oyczyzny, to mniey interesowani, iak ten Rzymianin, wspaniali obrońcy wielkiego narodu, zaniesli wolność za Alpy, które Rzymianie iedynie dla podbićcia Galów przebyli. Rzeczpospolita Francuzka nie mając innych pobudek w swych tryumfach, iak utrzymanie odwiecznych zasad natury, wzięła ich razem za podstawę przywiązania swego do aliantów swoich, co dla was jest rękoymią, że przyiaźń iey dla Rzeczypospolitej Cysalpińskiej iest niezmienną. Te same zasady, nigdy od kaprysu, nigdy od losu nie zawisłe, były powodem rządowi Francuzkiemu do przyięcia cię mile i dania ci protekcyi, gdy los wasz nie był jeszcze zdecydowany: Francya iest schronieniem ludzi wolnych, uznała w tobie te uczucia i dała ci dowody swej przychylności. Dyrektoryat wykonawczy widzi z ukontentowaniem wracającego cię do niego w charakterze ambasadora Rzeczypospolitej Cysalpińskiej, co bierze za nowy dowód u silności twego rządu do ugruntowania iak nayscisleyszej iedności między obiema ludami. Będziesz dzielił obywatelu słusznosci należący szacunek, na który sobie razem z temi kolegami u dyrektoryatu zasłużyłeś. „

Z Paryża d. 1. Lutego.

Jenerał Buonaparte dopiero do Rastadt z swoją żoną powroci, gdy tam już przedugodne artykuły podpisane i sprzeczeki o lewy brzeg Renu zupełnie ukończono.

ne zostaną. On przywiezie na ow czas plany, 8 szuanow zabite, a resztę pojmano.

Przeciwnicy rządu rozpuszczają jeszcze zawsze, że wkrótce wielka odmiana nastąpi.

„Na liście osób na ambasadora do Konstantynopola znajduje się jeden kandydat, mówi jeden tutejszy dziennik, którego imię nie małe zadziwienie sprawi, a usługa jego w innym miejscu dalekoby pożyteczniejszą być mogła. ... W poselstwie naszym w Berlinie, podług tegoż dziennika, mają także niektóre odmiany nastąpić.

Dzisiejszy *Conservateur* mieści w sobie artykuł z Kili w pod d. 22. stycznia w którym przytacza, że gdy tam odezwę obywatela Rudler do mieszkańców lewego brzegu Renu ogłoszono, protestowała się deputacya króla Pruskiego kamery w Gieldryi przeciw niej, z dołożeniem, żeby podobne rzeczy do dalszego czasu zamieszone były, ponieważ traktat pokoju Bazylejskiego opiewa, że los Pruskich prowincyj na lewym brzegu Renu na powszechnym dopiero pokoju rozstrzygnięty zostanie. Król Jmć Pruski kazał już procz tego ministrowi swemu w Paryżu przełożenie uczynić, aby wszystkie przez generała Hoche poczynione rozporządzenia do ukończenia kongresu w Rastadt zawieszony zostały. W Kili, dodać tenże dziennik, nie wykonano jeszcze przysięgi, ani żadnych nie przedsięwzięto odmian.

W okole konstytucyjnym zatrudniają się szczegółowiej następującymi elekcyjami, aby te na royalistów niepadły.

W Vitre opanowano główną kwaterę szuanow, zabrano ich kasę, arsenał i

Reprezentant Bentaholle, który był w przytoczonym liście z Strasburga w Redaktorze wspomniany, gdzie obwiniał Rewbella i Buonapartego o spisek przeciw wolności, skarżył się w radzie 500, że on otakowym spisku nic nie wie i przytoczenia takowe nie powinny być cierpiane. Przełożenie jego do dyrektoryatu odeślano.

Rada 500 dekretowała przedwczorem, że odtąd d. 20 marca przed zaczęciem elekcyj będzie zawsze święto samowładności ludu obchodzone.

Na propozycyą Riou dekretowała także rada 500 że rapporta i co się tyczy marynarki i armii Angielskiej aż do powszechnego pokoju, przed innemi interesami przedsiębrane i porządek dąlowy stanowiąc będą. Wydział marynarki ma także akt marynarki ułożyć, dla zapewnienia po pokoju wolności morzow.

Lagarde księgarz w Berlinie, przysłał podług tutejszych pism, po jednym exemplarzu do narodowej biblioteki wszystkich od dwóch lat drukowanych u siebie książek, i na dół ofiarował ich dostawiać. Z tej okazji zachęcają naszych krajów księgarzy, aby zatym posili przykładem.

Z Londynu d. 6. Lutego.

Ostatnie wiadomości z Irlandyi bardzo są niepomyślne: duch buntu pokazuje się nawet w milicyi, a osobliwie w potocznych stronach. Pięć baronij hrabstwa Kilbare, które dotąd spokojne były, podniosły bunt, i defenderowie, czyli połączeni Irlandczykowie wszędzie strach i ucisk rozszerzają.

Dobrowolne składki na potrzeby kraju co dzień są znaczniejsze.

Z przybyłych nie dawno łodem na Bombay z wschodnich Indyy depezy, pokazuje się, że wyprawa przeciw Manilijskim wyspom, która w Kalkuta i Madraśs uzbrojona była, nie będzie więcej przedsięwzięta. Ledwie co się Tipposaib o tej wyprawie dowiedział, kazał zaraz swoją armią zmocnić i iść w gotowości stanąć, zapewne byłby z nieprzytomności naszej korzystał i posiadłości nasze atakował.

P. Edward Pellew przyprowadził Brestenskiego korsarza l'heureuse Nouvelle od 22 armat i 130 ludzi do Falmut.

Wczoraj pobiegł krolewski kurier do Lizbony do naszego posła P. Walpole, z ostatecznymi depezbami dla tamtejszego rządu, które największej wagi bydy mają.

Na brzegach i w kraju stawiają teraz wojskowe telegrafy. Przed Bantry Bay, gdzie Hoche wylądować chciał, pływa teraz eskadra od 7 liniowych okrętów, kutrów i innych, a prócz tego flotta admirała Kingsmill krąży nie daleko tamtejszych okolic, dla przyjęcia nieprzyjaciela.

Tutejszy Handwerski minister baron Lenthe miał niedawno kilka konferency z gabinetowymi ministrami.

Francuzka eskadra pod admirałem Renu zabrała przy Afrykańskich brzegach 12 Angielskich okrętów. — Dzisiejsza dworska gazeta mieści w sobie rapport lorda St. Vincent pod d. 20 stycznia o zabranii 6 korsarskich okrętów, między którymi znajduje się wyszły niedawno z Kadyx Buonapartowy okręt.

Powtórny bunt na flocie w przyładku

dobrym nadał jest całkiem uspokojony. Admirał Pringle był sam na okręcie areztowany, poki jeneralnego przebaczenia nie ogłosił. 30 delegatów wydano i niektórzy z nich przyzwoite odebrali kary.

Tartarowie mieli w połnocne prowincye Indyy wpaść. — Admirał Parker krąży teraz przed Kadyx.

Z Nowego jorku odbieramy wiadomość, że tamtejsi kupcy z boiaźni przed Francuzkami korsarzami, kazali swoje okręty rozebrać i zawiesili swoy handel.

Z Frankfurtu d. 7. Lutego.

Listy z Haburga upewniali, że senat miasta tego odpowiedział na uczynione żądanie przez Leonarda Bourdon, wypędzenia emigrantów Francuzkich, że gdy wielu z nich zostało mieszczanami tutejszemi, nie jest podobną rzeczą wypędzić ich bez naruszenia ustawy konstytucyjney kraju.

Z Medyolanu d. 28. Stycznia.

Na iedney z ostatnich selsy naszey wielkiej rady dyrektoryat w poselstwie swoim doniosł o bliskim wniesciu 3 dywizy woysk Francuzkich w kraie rzeczywospolitey Cysalpińskiej; dywizye te wynoszące 31 tysięcy ludzi będą rozłożone po fortcach i główniejszych miastach rzeczywospolitey. Postanowiono, że w mieyscach tych gdzie nie masz koszar dla woyska, dyrektoryat użyje na to klasztorow i domow duchownych. Postanowiła prócz tego rada, iż dobra narodowe za 6 mill: oddane będą pod rozrządzenie dyrektoryatu dla dostarczania na potrzeby woyska tego przez mieięcy trzy. Rada starszych na selsy swojej dnia 26 odrzuciła wyrok rady wielkiej, nadający moc dyrektoryatowi sprzedania za 19 mill: dobr zniesionych klasztorow, opactw i kommanderyi.

dla dostarczenia na utrzymanie 30 tysięcy Francuzów, którzy cofając się z byłych Weneckich krajów przez miesiące trzy bawić mają w krajach Rzeczypospolitej Cysalpińskiej. Rada wielka postanowiła wysłać do dyrektoryatu polektwo, aby prędkich użył środków dla obmyślenia dochodu na utrzymanie wojska tego i żeby bez zwłoki wskazać źródła i jakie do tego naydogodniejsze uzna. Podchlebiają sobie, że Rzeczpospolita Liguryjska w krótkce przymuszona będzie do złączenia się z Cysalpińską. Jedna z najlepszych gazet mówi z tej okoliczności: "Ostatnie wiadomości z Genui donoszą, że nie tylko intryganci byli panami ostatniego wyboru; ale że nawet prezydent i edney z dwóch rad jest z liczby tych, którym amnestya dana była za ostatni spisek; przydają do tego, że na pierwszej sesyi zatrudniano się, powrotem inkwizycyi duchowney, za którą nastąpiłaby bez wątpienia inkwizycya polityczna. Patryoci Genueńscy nadto długo obłąkani przesądami miejscowemi postrzegają nakolecie, że nie masz innych sposobów uratowania wolności, tylko połączyć się z innymi ludami wolnymi. „

Z Rastadt d. 7. Lutego.

Ministrowie Francuzcy odpowiedzieli na zgią odpowiedź deputacyi Rzeszy przez notę, w następującej treści: "Ze odpowiedź deputacyi Rzeszy nie tylko żadnych powodów nie wskazuje do umiarkowania pierwszej ich propozycyi; ale nadto bardziej jeszcze poznać daie iey przyzwoitość i potrzebę. Widoczne wspieranie dawane, pomimo najmocniejszych przełożeń, zgromadzonemu emigrantom, którzy zagrażali granicom, było pierwszym nieprzyjaciel-

skim postępkiem przeciw Francyi, która bezwzględnie chciała pokoju, i utrzymać go wielki miała interes. Stałe odmówienie rozpedzenia zgromadziających się tych nieprzebraganych nieprzyjaciół, przymusiło Francją szukać środków do zabezpieczenia się; ale Rzesza zamiast starania się o zawieszenie ich i oddalenie, przez wymiar sprawiedliwego zadosyć uczynienia, skończyła na wydaniu Francyi wojny. Całości Rzeszy nie wzięto, ani nawet wziąć nie chciało za zasadę pokoju między ciałem Niemieckim i Rzeczpospolitą Francuską; przeciwnie myśliłoby nadużyciem łatwowierności. Artykuł 20 traktatu pokoju w Campoformido zawartego, jedyny w którym rzeczono o pacyfikacyi między temi dwoma mocarstwami, zawiera w sobie tylko, że się odprawi kongres w Rastadt. Co się tyczy innych przedmiotów w odpowiedzi deputacyi wzmiankowanych, pełnomocni ministrowie Rzeczypospolitej Francuskiej nie sądzą się bywać w potrzebie roztrząsania tych drobnosci, widząc, że to służyłoby tylko do oddalenia powszechnie żądanej epoki ukończenia wojny; kończąc oświadczają deputacyi Rzeszy, że będzie w odpowiedzi za wypadłe skutki z odmowienia skłonienia się do zasady sprawiedliwej, przyzwoitej, dla obydwóch mocarstw użytecznej, i której przyjęcie ma przygotować wynagrodzenie na prawym brzegu Xiążętom, którzy na brzegu lewym Renu poniosą stratę. „

Dowiadujemy się z Fryburga w Szwajcaryi pod d. 29, że tam chcieli zaszczerpić drzewo wolności, ale że włościanie Niemieccy kantonu tego sprzeciwili się temu. Partya zaś Francuska wysłała deputowa-

nych do kraju Wodow z żądaniem przyłączenia się do rzeczypospolitej Lemanskiej.

Obywatel Rivals minister rzeczypospolitej Francuskiej, przy Langrafie Hefsenkafelskim jutro uda się w podróż dla powrotu przez Frankfurt, Hanau do Kassel.

Z Brukseli d. 2. Lutego.

Zda się, że świeżo zaszła rewolucja w Holandyi, pociągnie za sobą ważną odmianę w granicach tego kraju. Mówią, o ułożonym planie ścieśnienia granic rzeczypospolitej Batawskiej od strony naszych departamentów aż po Ren, a rozciągnięcia tychże od strony Niemiec. Przez takowy układ Geldrya Hollenderska i cała część kraju Hollenderskiego położona na lewym brzegu Renu przyłączona byłaby do rzeczypospolitej Francuskiej i podzieloną na departamenty.

Każdego dnia przez okolice nasze przechodzą wojska idące od Renu i dążące do Dunkierki i innych krajów nad brzeżnych dla formowania prawego skrzydła armii Angielskiej, które ma się rozciągać od Kale aż do Skaldy, a z tamąd ma się stykać z wojskiem Francuskim i Hollenderskim, które ma się zgromadzić w Zelandyi. Wiele batalionów wojska Francuskiego przybliżyło się pod fortecę Ehrenbreitstein; utrzymują, że generał Hatry komenderujący armią Moguncyi odebrał od wykonawczego dyrektoryatu rozkaz przymuszenia garnizonu Trewirski zajmujący tę fortecę do nie bawnego jej opuszczenia. (Z Gazety Paryskiej.)

Z Szwajcaryi d. 2. Lutego.

Rewolucja zda się już na całą Szwajcaryę rozciągać. Potwierdza się,

że kanton Berneński pozwolił na zgromadzenie narodowe w tym kantonie, do którego 50 deputowanych od włościanów należeć będzie. Uczynione w odezwie rozporządzenie ma być odmienione. Tymczasem Francuzi maszerują przeciw Berneńskiemu; na granicy Wodow przyszło do utarczki, w której jeden oficer był raniony. W Soloturn wybuchnęła już na wzór Bazylei rewolucja; nowa forma rządu ma być zaprowadzona i mieszkańcom miast i wsiów iednakie prawa nadane. W Schausen, Fryburgu i Lucernie to samo już zamysłają zrobić. Ostatni kanton żąda aliansu z Francją. W wielu miejscach pozaszczepiano drzewa wolności. W Zurich już zaczęła się rewolucja. Rząd na żądanie włościan uwolnił wszystkich uwięzionych; powrócił im kary pieniężne; wolność handlu i przemysłu ogłosił; wygnanych nazad przywołał. Powszechnym hasłem w całej szwajcaryi jest: wolność i równość.

Z Włoch d. 26. Stycznia.

Francuzi i Cysalpinowie, nad któremi generał Berthier jeneralną obiał komendę, postępują coraz bardziey ku Rzymowi, i oprócz innych miejsc opanowali Castello i tamtejszy Papieński garnizon w niewolę zabrali. W Rzymie aresztowano kaprala zabójcę genera Duphot.

Rzeczpospolita Cysalpińska rachuje wojska liniowego 20,000 ludzi. Na utrzymanie Francuskiego wojska wyznaczono 16 millionów.

W Genui ustanowiono już z następujących członków dyrektoryat wykonawczy: Molino, Littardi, Corvetto, Muglio

D O D A T E K

D O N° 16.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 25. LUTEGO 1793.

Z Paryża d. 5. Lutego.

Znany obywatel Marmontel, autor Belizaryusza, powieści moralnych i innych szagownych dzieł, będący członkiem ciała prawodawczego, i z okazji d. 18 fructidor w partyi royalistów umieszczony, został d. 1 lutego w St. Aubin aresztowany i do więzienia Vincueil zaprowadzony. Przyczyny jego aresztowania nie są jeszcze urzędownie oznajmione. W St. Aubin żył na tonie swej rodziny prywatnie.

W tych dniach aresztowano tu X. Sabbathier de Castre i do Templu zaprowadzono; ale wczoraj odzyskał wolność, ponieważ jest zupełnie z listy emigrantów wymazany.

Przed wczorem przybyło tu 3 deputowanych od tymczasowego reprezentantów Lemańskiej (kraju Wodow) rzeczypospolitej zgromadzenia. Rzeczpospolita ta, tak się od jeziora Genewy po łacinie *Lacus Lemanus* nazwała. W towarzystwie tych deputowanych znajduje się obywatel Autier, adiutant generała Menard. Przybyli oni tu z podziękowaniem dyrektoriatowi

imieniem kraju Wodow, za daną im protekcyą, i dyrektoriat uznał już tę nową rzeczpospolitą, która się od Berna odłączyła. Wspomniany adiutant Autier, był najpierwszym, który Berneńskich wojsk kommandanta Weils wezwał do cofnięcia się i do złożenia broni; lecz 50 Berneńskich dało do Autier ogień, podziurawili powoz jego i z Francuzkich husarów przy boku jego zabito, za co przyzwoite zadość uczynienie będzie zrobione.

Obywatel Garat, bywszy członek zgromadzenia konstytucyjnego i dawniej minister sprawiedliwości jest od dyrektoriatu ambasadorem przy Cysalpińskiej rzeczypospolitej mianowany.

W piątek przybył tu w 6 dniach z Medyolanu adiutant generała Berthier kuryerem. Według jego opowiedzenia wspomniany generał Berthier d. 2 lutego ma do Rzymu wnieść, żądać się już 27 kardynałów oddało. Żeby zaś Papież do Malty odjechał nie potwierdza się.

Z Tulonu pod d. 25 stycznia donoszą co następuje: "Woyna Angielskiemu rzą-

dowi jest tu powszechnym u nas hasłem. Robotnicy w tutejszym porcie offiarowali na wylądowanie do Anglii miesięczny żołd, i w summie 22,481 liwr: na ostarzu oyczyny złożyli. W tych dniach czyniono tu doświadczenie nowej maszyny hydraulicznej, za pomocą której człowiek może się w wodę spuścić i na samem dnie pracować. Wynalazcami tej maszyny są obywatele Sardon i Burlet. Jeden z nich czynił w tych dniach w przytomności konstytucyjnych władz doświadczenie i przeszedł godzinę bez najmniejszego uszkodzenia pod wodą zostawał. — Dnia 17 t. m. rozstrzymano tu emigrantów Restin i Martel.,

Pod tymże dniem donoszą z Tulonu że frigate Sensible z Korfu, przybyła tam z kosztownościami, z Wenecyi wywiezionemi, sławami brązowemi koniami, Lwem S. Marka, przedziwnemi obrazami &c. Linjowe okręty le Guerrier i le Timoleon od 74 armat są do wyścia pod żagle gotowe, a Orient od 118, le Franklin, le Spartiate i le Peuple Souverain od 74 armat będą uzbrojane.

Nie prawda, mówi Poultier, żeby Buonaparte podał się na ambasadora do Konstantynopola. Jenerał Augereau zemści się w Portugalii na Anglii. Wszystkie wieści, które o nowych partyach i spiskach, o nowych związkach Merlina z Buonaparte, Rewbella z Bartasem i o przywróceniu dawnej partyi gory rozpuszczono, zupełnie są fałszywe i nie warte wiary.

Z Zemlina d. 24. Stycznia. |

Przysłany tatar od baszy Belgradu doniósł mu, że Pasman Oglu zabrat nie tylko Ruszuk, Warnę, Sofiją stolicę Bulgaryi, ale Silistryą i Sistową, a po bitwie przy Nissa, w której zwyciężył ku Filip-

polis marsz swój obrócił. Tym czasem większa część Macedonii i Albanii za nim się ogłosiła i codziennie mu znaczne posiłki przesyła. — Do Belgradu zamiast spodziewanego posiłku 2000 ludzi tylko 220 przybyło. — Liczba stronników jego ma już do 100,000 wynosić. — Arnauci najeźdźcy woiownicy w Albanii i innych okolicach, a których do 70,000 rachować można, formują się w regularne korpusy i oświadczyli, że pomaszczą gdzie tylko rozkaże. Droga do Konstantynopola zupełnie jest od insurgen-tów zajęta i ich zdanie się być zamiarem prosto do tej stolicy zmierzać. — Wysłany od Pasman Oglu oficer z kilkuset ludźmi wypędził xiążęcia Wołoszczyzny z jego stolicy; godność tę objął dla położenia tamy (jako oświadczył) wszystkim uciemiężeniom, których jego Pan Pasman Oglu cierpieć dłużej nie chce.

Z Bazylei d. 5. Lutego.

Obywatel Mengaut sprawujący interesy Rzeczypospolitey Francuzkiej przybył tu na dniu 2 nazad z Arau. Przed swym z miasta tego wyjazdem napisał do regencyi Berneńskiej następujący list:

Wielmożni i Potężni Panowie!

” Braterskie przyjęcie, którego doznałem od mieszkańców w Arau, w czasie mego pomiędzy nimi bawienia, wkłada na mnie obowiązek interesowania się ich najwyższey do ich losu. Dowiaduję się, że chęć wolności którą okazali, była powodem do rozrządzeń wojennych u was. Nie mogę widzieć WW. i Potężni Panowie z obojętnością tych nieprzyjacielskich przygotowań, i oświadczam wam tu, że od momentu gdy woyska wasze poydą przeciw Arau, albo gdyby mieszkańcy miasta tego w najmniejszej rzeczy za o-

kazanie rożniące się od was zdania do senatowi, który w odpowiedzi będzie za
znali przykrości, woyska armii Francuzkiej wszystkie samowolne czyny, które wyko-
udadzą się ze wszystkich stron i najbliż- nać każe
szemi drogami przeciw miastu Bern i jego

Podpisano Mengaud.

D O N I E S I E N I A.

Dnia 22 marca roku 1798 dobra w Jasielskim cyrkule do funduszu Religii nale-
żące Kopytowa, Stanowisko i część Lubna we Lwowie w kancelaryi C. K. dobr
kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi z rana o godzinie 9 wiecy podaia-
cemu przedane będą.

Fiskalna czyli nappierwey wywołać się mająca cena wynosi 20394 zł. ryń. i
kr. zاتم każdy chęć kupienia mający, rytgeldem czyli Vadio na 2039 Zł. ryń. 24 kr.
za które się prowizyi domagać nie może, opatrzonym bydyć powinien.

Rubryki intrat są następujące:

4368 dwociągłych pół dai pańszczyzny po 3 kr.	218 zł. R. 24 kr.
4562 dni pieszych pańszczyzny po 3 kr.	228 — — 6 —
92 Sztuki przedzy po 7 ½ kr.	11 — — 30 kr.
Czynsze gruntowe w gotowiznie	23 — — 32 ½ kr.
Czynsz szczerowy	12 — — 49 ½ kr.
Relucya pańszczyzny	11 — — 15 kr.
Od 245 korców 9 ½ garców pańskich pol.	253 — — 45 ½ kr.
— 37 detto 18 detto detto łak	29 — — 31 ½ kr.
— 13 detto 2 ½ detto detto ogrodów	14 — — 58 ½ kr.
— 3 detto 21 detto detto pastwiska	1 — — 5 ½ kr.
Dochód z propinacyi	221 — — 40 kr.
detto z młyną	5 — — —

Summa Intrat . 1031 — — 37 ½ kr.

Rubryki wydatkow.

Podatek dominikałny	36 — — —
Dziesięcina	19 — — 46 ½ kr.
Koszty na rząd czyli Regię po 10 od sta	103 — — 9 ½ kr.

summa wydatkow . 158 — — 56 ½ kr.

Odrzuciwszy te wydatki od wyżej wyrażonych docho- dów zostaje czystey Intraty	872 — — 41 ½ kr.
Ktore po 5 od sta rachuiąc czynią kapitał na	17453 — — 45 kr.
Do tego cena lasow po	2407 — — —
I taxa potrzebnych budynkow po	533 — — 16 kr.

Summa tedy całego kapitału wypada 20394 — — 1 kr.

Opisanie tych dobr razem z otaxowaniem i wyraźnym dochodów wyrachowa-
niem każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administra-
cyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta w dzień auk-
cyi przy przeczytaniu przedaży kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do
przeyrzenia podane będą.

Od C X dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 15go Grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Zrady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej gallicyi.

Jmieniem C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej gallicyi oznaymuie się Jm. Panu Pa-
bianowi Szaniawskiemu edyktem niniejszym, że Jan Synoracki człowiek ubogi tu w Krakowie zosta-
jący, czyli raczej przydany mu z urzędu kurator, patron Zarzycki utychże sądow Krak: o exekucyę
dobr drzewica dla zapłacenia summy 936. czer: 6 zło. pol. przeciw niemu notę podał, i o pomoc sądo-
wą ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się. Gdy zaś sądy tuteysze, niemając wiadomości gdzie

obżalowany zostać, albo czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdzie się, temuż Fabianowi Szaniawskiemu tutejszego patrona Bronickiego, z jego niebiespieczeństwem i jego kosztem, kuratorem postanowiły, z którym proces, podług przepisane dla C. K. państw dziedzicznych sądownictwa rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem, tym końcem upomina się, ażeby dnia 28. kwietnia 1798. r. o godzinie 10. z rana do procesu ustnego sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, i tegośadom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych kroków prawnych używał, które do obrony swej sprawy najsukuteczniejszy byćdź sędzi, ile że w przeciwnym przypadku, wypadki niedogodne z zaniedbania i zwłoki wyniknąć mogące, sobie samemu przypisać będzie winien. Tak bowiem prawa dla C. K. Kraiów dziedzicznych przepisane opiewaia.

Z rady C. K. sądów szlacheckich Krakowskich zachodniej galicyi
dnia 27. stycznia 1798. roku.

W niebytności Jaśnie Wielm: Prezesa.

Pickarski.

Jos: Nob: a Cronenfels.

Gelinek.

Wieś Okonin w Tarnowskim cyrkule do funduszu Religii należąca doia 19 marca roku przyszłego 1798 w Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi z rana o godzinie 9 naywięcey podaiącemu przedana będzie.

Fiskalna czyli naypierwey wywołać się mająca cena wynosi 16892 zł. ryń 35 kr. zatym każdy chęć kupienia mający Rytgeldem czyli vadio od 1689 zł. ryń. 15 kr. za które prowizyi domagać się nie może, opatrzonny byćdź powiniea.

Rubryki intrat są.

1128	dwochciątych dni pańszyzny po 6 kr.	112	zł. R.	48	kr.
2155	dni pieszych pańszyzny po 4 kr.	143	—	—	40
23	Szut kapłonow po 7 ½ kr.	2	—	—	52 ½
1	Wieprz karmiony od młynarza	3	—	—	—
	Czynsz gruntuowy w gotowiznie	1	—	—	28
	doitto doitto od pastwiska	16	—	—	30
Od 130	Morgow 12,2 □ sążni pańskich pół	343	—	—	16 ½
18	doitto 109 doitto łąk	40	—	—	38 ½
1	doitto 1224 doitto ogrodow	5	—	—	58 ½
18	doitto 7 doitto pastwiska	6	—	—	45
	Dochod z propinacyi po odrąconym czopowym	96	—	—	—
	doitto z młyna	30	—	—	50
		summa intrat	803	—	47

Rubryki wydatkow

Podatek dominikalny	26	—	—	—
Militarny	1	—	—	—
Dziesięcina Proboszczowi w Lubszynie rocznie	2	—	—	30
Koszty na rzad czyli Regię nie odrącaia się, ponieważ do chod z gruntu na proste czynsze wyrachowany jest. na utrzymanie zaś pozytecznych budynkow 10 od sta od ceny ich po 475 zł. r. odrącaia się	47	—	—	30
		summa wydatkow	77	—
Odrąciwszy te expens od wyżej wyrażonych dochodow zostaię czystey intraty	726	—	—	47 ½
Ktore po pięć od sta rachuiąc czynia kapitał	14535	—	—	47 ½
Do tego cena lasu po	1082	—	—	24
i taxa potrzebnych budynkow po	1274	—	—	23 ½

summa tedy całego kapitału wypada 16892 — — 35 kr.

Opisanie tej wsi razem z otaxowaniem i wyrażnym dochodow wyrachowaniem

Każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta wsam dzień aukcyi przy przeczytaniu przedaży kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przeyrzenia podane będą.

Od Ces. Kr. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 3go grudnia 1797.

Leopold Heysler, dyrygujący administracyi adjunkt.

Wież Lubla w Jasielskim cyrkule do funduszu Religii należąca d. 13go Marca roku 1798 we Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi z rana o godzinie 9 więczy podajacemu przedana będzie.

Fiskalna czyli naypierwey wywołać się mająca cena wynosi 3122 zł. ryń. 23 $\frac{1}{2}$ kr. zatym każdy chęć kupienia mający rytgieltem czyli vadio na 3122 zł. ryń. 14 kr. za które się prowizyi do magać nie może, opatrzony bydz powinien.

Rubryki intrat są następujące:

2496 Czworociągłych dni pańszczyzny po 12 kr.	499 zł. ryń. 12 kr.
7592 dni pieszych pańszczyzny po 3 kr.	379 — — 36 kr.
54 detto detto od komorników po 3 kr.	2 — — 42 kr.
Za 32 korcy chmielu po 20 kr.	10 — — 40 kr.
108 sztuk przedzy po 15 kr.	27 — — —
Czynsze od gruntu w gotowiznie	20 — — 39 kr.
detto od łąk i ogrodow detto	8 — — —
O 378 korcow $\frac{2}{3}$ garcow pańskich pol	394 — — 28 $\frac{1}{2}$ kr.
63 detto $\frac{1}{2}$ detto łąk	42 — — 7 $\frac{1}{2}$ kr.
3 detto 6 detto ogrodow	3 — — 49 $\frac{1}{2}$ kr.
3 detto 1 $\frac{1}{2}$ detto pastwiska	— — — 54 $\frac{1}{2}$ kr.
Dochod z propinacyi	387 — — 30 kr.
detto z młyn	8 — — 48 kr.
summa intrat	1775 — — 26 $\frac{1}{2}$ kr.
<i>Wydatki.</i>	
Podatek dominikalny	78 — —
Zamiast dziesięciny	62 — —
Koszt na rząd czyli Regię po 10 od sta	178 — — 32 $\frac{1}{2}$ kr.
summa intrat	318 — — 32 $\frac{1}{2}$ kr.

Odrzuciwszy te wydatki od wyżey wyrażonych dochodow zostaje czystey int. n.

Które rachując po pięć od sta czynią kapitał po	1466 — — 54 $\frac{1}{2}$ kr.
Do tego cena lasu	2933 — — 5 kr.
I taxa potrzebnych ekonomicznych budynkow	1410 — — 15 kr.
	473 — — 3 $\frac{1}{2}$ kr.

summa tedy całego kapitału jest 31221 — — 23 $\frac{1}{2}$ kr.

Opisanie tej wsi razem z otaxowaniem, i wyrażonym dochodow wyrachowaniem każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta w dzień aukcyi przy przeczytaniu przedaży kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przeyrzenia podane będą.

Od C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 14go grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Dobra Niewiarow ze Swidowką, Zieloną i Podogrodziem w Bochnieńskim cyrkule, do funduszu religii należąca dnia 20 Marca roku przyszłego 1798 z rana o godzinie 9 w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we Lwowie naywięczy podajacemu przedane będą.

Pierwsza wywołać się mająca cena wynosi 19,934 zł. ryń. 22 $\frac{1}{2}$ kr. zatym każdy

chcę kupienia mający rytygoldem czyli wadio po 1993 zł: ryń: 27 kr: opatrzone być
powinien.

Rubryki intrant są następujące.

780. Czworciągłych dni pańszczyzny po 5 ¹⁰ / ₁₈ kr:	57	Z:	R.	—	K.
2340. Dni pieszych pańszczyzny po 2 ¹⁰ / ₁₈ kr:	112	—	—	30	—
Czynsze gruntowe w gotowiznie	2	—	—	13	—
25. Sztuk kapłonów po 7 ¹⁰ / ₁₈ kr:	4	—	—	22 ¹⁰ / ₁₈	—
3. Kopy 15 sztuk iay, kopa po 10 kr:	—	—	—	32 ¹⁰ / ₁₈	—
300. Sztuk przedzy po 1 ¹⁰ / ₁₈ kr:	6	—	—	15	—
Od 288 morgow 97 ¹⁰ / ₁₈ □ sążnia pańskich pol przy Niewiarowie czystego pożytku	573	Z.	R.	59 ¹⁰ / ₁₈	K:
Od 37 morgow 763 □ sążni przy Podogrodzie	84	—	—	45	—

Od 21 morgow 900 □ sążni pańskich łak przy Niewiarowie	32	—	—	40 ¹⁰ / ₁₈	—
5 ditto 1593 Podogrodzie	9	—	—	5	—

W pastwiskach przy Niewiarowie 11 morgow 137 □ sążni Podogrodzie 4 . 1341	41	—	—	45 ¹⁰ / ₁₈	—
razem 15 . 1478	5	—	—	18 ¹⁰ / ₁₈	—

Od Niewiarowskiego młyna na dwa kamienie, i od tamiecznych pańskich więcej iak 6 morgow zawierających gruntow	40	—	—	30	—
Dochód z propinacyi odrąciwszy nakłady	77	—	—	33 ¹⁰ / ₁₈	—
Summa dochodow	1024	—	—	44 ¹⁰ / ₁₈	—

Rubryki wydatkow.

Zamiast dziesięciny do skarbu funduszu religii w Niepołomnicach rocznie	9	—	—	45	—
Koszt na rząd czyli regię po 19 od sta od owey intraty	102	—	—	28 ¹⁰ / ₁₈	—
Podatek dominikalny	99	—	—	22	—

Summa wydatkow	211	—	—	35 ¹⁰ / ₁₈	—
Odrąciwszy te wydatki od wyżej wyrażonych dochodow zostaje rocznie czystego dochodu 813 zł. r.	16263	—	—	5	—
9 ¹⁰ / ₁₈ kr. które po 5 od sta rachując dają kapitał	2107	—	—	30	—
Do tego cena lasu	1563	—	—	47 ¹⁰ / ₁₈	—

summa tedy całego kapitału wypada 19934 — — 22¹⁰/₁₈ —
Otaxowanie z wyrażnym dochodow wyrachowaniem każdy chce kupienia
mający w Kancellaryi C. K. dóbr kameralnych administracyi każdego dnia przeyrzeć
może, które też akta w dzień aukcyi wszystkim zgromadzonem chce kupienia mają-
cym do przeyrzania podane będą.

Od C. Krol: dóbr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 3. grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przetożony.

Imieniem C. K. sądow szlachec: Krakows: zachod: Galicyi oznaymuje się P
Bogusławowi Rozyckiemu dobr Karczow i Kapie dziedzicowi edyktem niniejszym: iż
Borcin Pawłowski ze wsi Skrzypaczowic u tychże sądow Krakows: o zapłacenie 22
czek: 21: przeciw niemu notę podał, i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, do-
praszał się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oskarżony zostaje, albo

czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdować się, temuż P. Bogusławowi Rożyckiemu tutejszego patrona Miłkowskiego, z jego niebezpieczeństwem i jego kosztem kuratorem postanowiły, z którym proces, podług przepisane dla C. K. państw dzie, dziedzicznych sądownictwa rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym edyktem, tym końcem upomina się ażeby dnia 28 kwietnia 1798 r. o godzinie 10 z rana do procesu usłusznego sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona o brał i tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia swej sprawy najsukuteczniejszymi byćdź sądzi: ile że w przeciwnym przypadku, wypadki nie pomyślnie z zaniedbania i zwłoki wyniknąć mogące, sobie samemu przypisać oędzie winien. Tak bowiem prawa dla C. K. krajów dziedzicznych opiewają.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak. zachod: Galieyi.

Dnia 27 Stycznia 1798.

W niebytności JW. Prezesa:

Pickarski, mp.

Jos. Nob. a Cronenfels mp.

Gellinek mp.

Podług od Przesw. C. K. salin dyrekcyi pod dajem 14 currentis zasłęży dyspozycyi, będą wszystkie w roku terażniejszy z solą do magazynów zachodniej Galieyi nadwiślańskich J. C. Kr. Moi sptywać mające galary, na dniu 20tym następującego miesiąca marca r. b. o godzinie 9tej z rana w tutejszym C. Kr. urzędzie spławu Solnego tu na komorze dawniej celney teraz się znajdującym, więcey dającemu (plus offerenti) przez licytacją odprzedane. Wszyscy tedy rzeczzonego kupna sobie życzący do tego aktu, na czas, i miejsce wyżej oznaczone się zapraszają, którym na wstępie do wspomnianego urzędu, dalsze warunki natychmiast wiadomo uczynione będą.

Przez C. K. urząd spławu Solnego w Podgurzu dnia 16 lutego 1798 roku.

Ferner de Ferenberg

C. K. spławu Solnego urzędu kommissarz

Gozdowski, Contraktor.

Z C. K. pełnomocney Zadworney kommissyi Galieyi zachodniej.

Znaczna liczba dobr rządowych ma byćdź sprzedaną albo w dzierżawę wieloletnią puszczoną.

Podług najwyższego nadwornego dekretu dedato 8. ianuarii raczyła Jego Cesarsko-Królewska Apostolska mość naysłaskawiey rozporządzić, ażeby końcem uwolnienia kraju od obszerney administracyi dobr, wszystkie owe rządowe dobra we wszystkich dziedzicznych prowincjach, które osobliwszy względ pod nieposredniczym dozorem publiczney administracyi trzymać nie doradza, od czasu do czasu sprzedane lub w wieloletnią dzierżawę puszczone były tudzież, że dla iak tylko byćdź możenaymniejszego skrocenia manipulacyi interessów dobra takowe tyczących, oraz dla dopuszczenia kupców lub dzierżawców do prędkiey niewzruszoney possessii tychże dobr osobna nato wyznaczona byćdź ma kommissya z przybraniem do niey główney rządowej kontroli inadwornej kamer-prokuratury, pod prezydencyą C. K. finansowego ministra, która to kommissya zowych w każdej dziedzicznej prowincyi leżących rządowych i publicznych funduszowych dobr te, które do przedaży lub puszczenia w dzierżawę przyzwolite są, wybierze, a tak względem wyboru, iako też dla niewystawienia na potym kupców lub dzierżawców na niepewność, także i względem sposobu, iak cena poprzednicza ułożona i względem formalności i porządku, iakimi licytacya takowych dobr przedsięwzięta byćdź ma, Naysłaskawiey Panu poda projekt.

Według tego przepisu uskutecznioma będzie zatym na ten czas licytacya tych dobr; Jego C. K. A. Mość raczyła wszelako wyżej rzeczoney kommissyi nadać moc, wosobliwszych przypadkach w którychby życzący takowego kupna lub dzierżawy, czyli to ciż krajowi czyli cudzoziemcy są, o wypuszczenie oznaczonych dobr stawali się, aby tym podobne petycyje natychmiast na rozważy wzięte, i Naysłaskawiey Panu projekt licytacyi takowych dobr nawet i weześniey iakby na nie kolej przypadła, podany był.

Naysłaskawiey Pan chce oraz naysłaskawiey dozwoić, ażeby przy sprzedaży takowych rządowych dobr trzecia część ilości przedażney czyli tak zwanego Grosza kupnego w 4. lub 5. procentowych publicznych rządowych i stanowych skarbowych obligacyach al pari przyjęta była.

Na koniec ma być za sprzedane dobra kameralne wyprowadzona summa, stosownie do wyrażonego rozkazu Najwyższego, tym samym sposobem w fundusz załatwienia długów krajowych, który skończony wojnie założony będzie, włożona, iakim summy za sprzedane dobra publicznych funduszów wybrane zawdy majątkowi pierwiastkowemu swych funduszów przywrocone być muszą, tym więc zamiarze włożyła J. C. K. A. mości instancyi nadworney finansowey za osobliwszy obowiązek, ażeby ściśle nadtym czuwała, by summy za sprzedaż takowych dobr rządowych spływające z danym prawem z dochodami pobocznymi zmieszane, lecz w obrachunku osobnym utrzymywane, i w dle rozmaitości dobr, za które przychodzą, względnie tym funduszom oddawane były, do których należą, lub którym przeznaczone są.

Równie zatym iako dla wykonania tego najwyższego zlecenia kommisysa do tego wyznaczony przy C. K. nadworney instancyi finansowey natychmiast złożona została, i już wyborem dobr sprzedanych lub w dzierżawę puseić się mających; i ułożeniem cen sprzedaży zatrudnić się poczęła; tak też podaie się ta najwyższa uchwała J. C. K. A. mości niniejszym publicznie do powszechney wiadomości. w Krakowie dnia 26. stycznia 1798.

Jan hrabia de Wagensperg.

Dla zaprowadzenia ściślejszey komunikacyi między miastami Lwowa, Krakowa, Wiednia i innemi miejscami w krajach Cesarskich, i dla tym większego przez to ułatwienia handlu, J. C. K. A. Mści skarkowa i handlowa kancelarya, stosownie do Nadworneho dekretu d. 2 października roku przeszłego i d. 21 stycznia bieżącego roku, raczyła postarować, że od d. 1 marca b. r. zamiast co dzień chodzącego dotąd między Lwowem i Krakowem delizansu, czyli wozowey po-ty, będące co dzień chodzą, i tak urządzony będzie, że Lwowski delizans w wiedzniu tygodniu z Cieszyna na Weikichen, a w drugim na Opawę do Olmutza stawać będzie i tym sposobem znowu nazad.

O tym Najwyższym urządzeniu uwiadomia się Publikum, z tym dodatkiem, że czas odjeżdżenia i przybywania delizansu zostanie się ten sam iak dawniey, i stosownie do niego iwszy delizans odcydzie do Lwowa ztąd d. 1 drugi d. 8, a trzeci d. 15 marca i t. d. a ztamtąd przybedzie iwszy d. 2, drugi d. 9, a trzeci d. 16 marca, i zaraz do Wiednia ekspedyowany będzie; zacyz podróżni muszą się dzień przedtym zgłaszać, równie iako i pakiety, pieniądze &c. oddawane być muszą. W Krakowie e. 8 lutego. 1798.

Z C. K. Delizansowey ekspedycyi.

Habel

Winkler

Delizansu exp. Kontrol.

Cel. Krol. Galicyi zachodniej sady Szlacheckie krakowskie, wszystkich, którym o tem wie dzieć należy, niniejszym uwiadomiają, że po J.W. Jmć Panu hrabim Auerspergu, który do przeciwie sadow appellacyjnych jest przeniesiony, w tychże Ces. Kro: sadach szlacheckich, C. K. konsyliara miejsce wakuie; dla czego wszystkim tym, którzy tego urzędu dostąpić pragną, i do osiągnięcia ie go zdolni się być sadzą, zaleca się: by żądania swoje stosownie do rozdziału XL. sadow metwa ułożone, przed końcem lutego roku bieżącego tu do C. K. sądow szlacheckich podali, gdy później podane bezskuteczne będą. W Krakowie d. 3 Lutego 1798 roku.

W niebytnosci J.W. Prezesa:

Franciszek Borgiasz Piekarski.

Darowski.

Olechowski.

Z Rady Cel. Krol. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Gallicyi.

Elsner.

Podług najwyższego dekretu nadworneho pod dniem 1. grud. r. 1797. dawego sądom szlacheckim Kr adnia 21. stycznia r. 1798. intymowanego, akta ziemskie w Szydłowie znajdujące się, do Sandomierza przeniesione i tam w Sandomierzu dnia 1. marca r. b. znowu otworzone będą. O ktem przeniesieniu aktow wspomnianych, wszyscy, którym o tem wiedzieć należy, uwiadomiają się. w Krakowie dnia 2. stycznia r. 1798.

W niebytnosci Encellmi Prezesa.

Piekarski.

Z rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Gallicyi.

